

HRVATSKI SABOR

1353

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o radu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 20. svibnja 2011. godine.

Klasa: 011-01/11-01/111

Urbroj: 71-05-03/1-11-2

Zagreb, 27. svibnja 2011.

Predsjednik

Republike
Hrvatske

**prof. dr. sc. Ivo
Josipović, v. r.**

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Članak 1.

U Zakonu o radu (»Narodne novine«, br. 149/09.) u članku 3. stavci 4. i 5. mijenjaju se i glase:

»(4) Ako posebnim propisom nije drukčije uređeno, kolektivnim ugovorom mogu se za punoljetne radnike urediti iznimke od primjene odredbi o trajanju rada noćnog radnika, dnevnom i tjednom odmoru, pod uvjetom da je tim ugovorom radniku osiguran zamjenski odmor u skladu sa stavkom 5. ovoga članka, u kojem je poslodavac obavezan omogućiti ostvarenje tog prava, i to:

1) ako je to neophodno zbog udaljenosti između mjesta rada radnika i njegovog prebivališta ili zbog udaljenosti između različitih mjesta rada radnika;

2) ako se radi o djelatnosti zaštite osoba i imovine, kada obavljanje poslova zahtijeva stalnu prisutnost;

3) ako se radi o djelatnosti pružanja usluga ili proizvodnje u neprekidnom trajanju, osobito o:

- uslugama vezanim uz prijam, liječenje i njegu u bolnicama ili sličnim ustanovama te uslugama u domovima socijalne skrbi ili drugim pravnim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i u zatvorima,
- radu radnika u lukama i zračnim lukama,
- uslugama izravno vezanim uz tisak, radio, televiziju, kinematografiju, poštu i elektroničku komunikaciju, hitnu pomoć, vatrogastvo i civilnu zaštitu,
- proizvodnji, prijenosu i distribuciji plina, vode, električne energije, skupljanju i odvozu kućnoga otpada i pogonima za spaljivanje,
- industriji u kojoj se rad ne može prekidati zbog tehnoloških razloga,
- djelatnosti istraživanja i razvoja,
- djelatnosti prijevoza putnika u javnom gradskom prijevozu;

4) ako se radi o djelatnosti s izraženom promjenom intenziteta aktivnosti, a osobito u:

- poljoprivredi,
- turizmu,
- poštanskim uslugama,

5) ako se radi o radu radnika u djelatnosti željezničkog prometa, čiji rad nije neprekidan već se obavlja po potrebi, koji radno vrijeme provodi u vlaku ili čiji je rad vezan uz vozni red;

6) u slučaju više sile te nastupa izvanrednih i nepredvidivih okolnosti i događaja.

(5) Ugovorom iz stavka 4. ovoga članka kojim se osigurava odgovarajući zamjenski odmor u trajanju jednakom propuštenim satima odmora, radniku se ne može odrediti dnevni odmor u neprekidnom trajanju kraćem od deset sati dnevno, niti tjedni odmor u neprekidnom trajanju kraćem od dvadeset sati, pri čemu se tom radniku korištenje dnevnog zamjenskog odmora mora osigurati prije početka sljedećeg razdoblja rada, a korištenje tjednog zamjenskog odmora u svakom razdoblju od dva tjedna.«.

Članak 2.

U članku 25. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»(5) Sporazumom iz stavka 1. ovoga članka agencija i korisnik mogu ugovoriti da će za ustupljene radnike, za razdoblje u kojem su mu ustupljeni, korisnik voditi propisanu evidenciju o njihovom radnom vremenu te rok i način dostave iste agenciji.«.

Članak 3.

U članku 46. stavku 3. riječi: »dvanaest sati« zamjenjuju se riječima: »dvadeset četiri sata«.

Članak 4.

U članku 47. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Ako narav posla to zahtijeva, puno ili nepuno radno vrijeme može se preraspodijeliti tako da tijekom razdoblja koje ne može biti duže od dvanaest neprekidnih mjeseci, u jednom razdoblju traje duže, a u drugom razdoblju kraće od punog ili nepunog radnog vremena, na način da prosječno radno vrijeme tijekom trajanja preraspodjele ne smije biti duže od punog ili nepunog radnog vremena.«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»(5) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, preraspodijeljeno radno vrijeme tijekom razdoblja u kojem traje duže od punog ili nepunog radnog vremena može trajati duže od četrdeset osam sati tjedno, ali ne duže od pedeset šest sati tjedno, odnosno šezdeset sati tjedno ako poslodavac posluje sezonski, pod uvjetom da je isto predviđeno kolektivnim ugovorom i da radnik dostavi poslodavcu pisanu izjavu o dobrovoljnom pristanku na takav rad.«.

Članak 5.

U članku 48. stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) Poslodavac je pri utvrđivanju rasporeda radnog vremena dužan voditi računa da rad radnika iz stavka 5. ovoga članka ne smije trajati duže od osam sati dnevno.«.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

»(7) Iznimno od odredbe stavka 6. ovoga članka, rad radnika iz stavka 5. ovoga članka može trajati duže od osam sati, ali ne duže od dvanaest sati dnevno, pod uvjetom da je isto ugovoreno kolektivnim ugovorom.«.

Članak 6.

Članak 59. mijenja se i glasi:

»(1) Radnik ima pravo na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora, određenog na način propisan odredbama članka 55. i 56. ovoga Zakona, za svaki mjesec rada:

1) ako u kalendarskoj godini u kojoj je zasnovao radni odnos, zbog neispunjenja šestomjesečnog roka iz članka 58. stavka 1. ovoga Zakona, nije stekao pravo na godišnji odmor,

2) ako radni odnos prestane prije završetka šestomjesečnog roka iz članka 58. stavka 1. ovoga Zakona,

3) ako radni odnos prestane prije 1. srpnja,

4) ako je tijekom kalendarske godine u radnom odnosu kod više poslodavaca, pri čemu pravo na godišnji odmor za tu godinu kod svih poslodavaca može ostvariti ukupno u najdužem trajanju određenom na način propisan odredbama članka 55. i 56. ovoga Zakona.

(2) Pri izračunavanju trajanja godišnjeg odmora na način iz stavka 1. ovoga članka, najmanje polovica dana godišnjeg odmora zaokružuje se na cijeli dan godišnjeg odmora, a najmanje polovica mjeseca rada zaokružuje se na cijeli mjesec.

(3) Kada radniku radni odnos prestaje točno u polovici mjeseca koji ima parni broj dana, pravo na jednu dvanaestinu godišnjeg odmora za taj mjesec ostvaruje kod poslodavca kod kojeg mu prestaje radni odnos.

(4) Iznimno od stavka 1. podstavka 4. ovoga članka, radnik koji je stekao pravo na godišnji odmor na način propisan odredbom članka 58. stavka 1. ovoga Zakona i kojem radni odnos prestaje nakon 1. srpnja, pravo na godišnji odmor u cijelosti za tekuću kalendarsku godinu ostvaruje kod poslodavca kod kojeg mu prestaje radni odnos.«.

Članak 7.

U članku 79. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Ako radničko vijeće, odnosno sindikalni povjerenik koji ima sva prava i obveze radničkog vijeća uskrati suglasnost na otkaz radniku iz stavka 1. ovoga članka, suglasnost može nadomjestiti sudska ili arbitražna odluka.«.

Članak 8.

U članku 294. stavku 1. podstavku 27. riječ: »dvanaest« zamjenjuje se riječima: »dvadeset četiri«.

Podstavak 35. mijenja se i glasi:

»35) ako pri utvrđivanju rasporeda radnog vremena radnika, odredi da rad radnika traje duže od Zakonom utvrđenog (članak 48. stavak 6. i 7.)«.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

»(3) Novčanom kaznom od 61.000,00 do 100.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka kaznit će se korisnik pravna osoba koji je sporazumom o ustupanju radnika preuzeo obvezu vođenja evidencije radnog vremena za ustupljene radnike (članak 25. stavak 5.).

(4) Novčanom kaznom od 7.000,00 do 10.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka kaznit će se korisnik fizička osoba koji je sporazumom o ustupanju radnika preuzeo obvezu vođenja evidencije radnog vremena za ustupljene radnike i odgovorna osoba pravne osobe (članak 25. stavak 5.)«.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 5. i 6.

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

»(7) Za prekršaj iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka korisniku pravnoj osobi koji je sporazumom o ustupanju radnika preuzeo obvezu vođenja evidencije radnog vremena za ustupljene radnike može se izreći novčana kazna na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 20.000,00 kuna, odnosno korisniku fizičkoj osobi i odgovornoj osobi pravne osobe u iznosu od 6.000,00 kuna.«.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 110-01/11-01/01

Zagreb, 20. svibnja 2011.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga
sabora

Luka Bebić, v. r.